అన్నీ దెయ్యాల కబుర్లే

వీరాజీ

వానలో దెయ్యాల కథలు భయంగా వుంటాయని కొందరు— దెయ్యాలకు వానలో భయమని— మరికొందరు అనుకుంటారుట కాని వానలో దెయ్యాలు తడుస్తాయా? ఝడుస్తాయా? అన్నది నాకు తెలియదు. దెయ్యాలమీదక కబుర్లు వెళ్లాయి. అందుకు వానదీ మా శివుడిదీ దెయ్యాలదీ కూడ బాధ్యత వుండి వుంటుంది! వానా, దెయ్యాలు కాదనవు. శివుడు కాదనడు. నేను వినను—

సాయంకాలం ఆఫీసులు వదిలేవేళ కసిగా వర్షం కురిసింది. చెప్పకుండా అత్యవసరంగా వేరే వేళ కుదర దన్నట్లు జల జలా మొత్తేసింది. వాహన యోగం రెండుమార్లు ప్రతినిత్యం పడితె తప్ప ఇల్లు చేరుకోలేని ఉద్యోగస్థులంతా తల దాచుకోగల చోటున్న ప్రతి చోటకీ పారిపోతున్నారు. వాన కసిగా వెంటాడుతోంది.

ఆ వాన అందరి మీదా ఒక్క లాగే పడుతోంది. పెద్ద లైట్ హౌస్ మీద — బస్సు స్టాపుల్లో నించున్న బస్సుల మీదా, గొడుగుల మీదా గొడుగులు లేని మొండి శరీరాల మీదా — అక్కడా ఇక్కడా అన్ని చోట్లా, సందుల్లో పడు తోంది వాన! వానొస్తుందని ఎవరికీ తెలియదు! ఎండలో గొడుగులు వేసుకోడం అవసరమైన అలవాటయిపడి మనుష్యుల మీదా, ఎండలేక పోయినా చిన్న గొడుగులు నెత్తిన పెట్టుకోడం ఫ్యాషన్ అనుకొనే ఉద్యోగినుల ఒయ్యారపు గొడుగుల మీదా కూడా నిర్దాక్షిణ్యంగా వాన మొత్తేస్తున్నవేళ, కాఫీ హోటల్లో దూరి, దొరికిన బల్ల వార కుర్చీలో, రాజ్యం దొరికినంత ధీమాగ కూర్చున్నవేళ — కథ రాద్దామని పించింది. కాఫీ వేడిగా హాయిగా వుంది. వానకి తడుస్తున్న వాళ్లల్లో నేను లేను కనుక కిటికీల్లోనుంచి, మనుషులకీ మనుషులకీ మధ్య ఏర్పడ్డ ఖాళీ జాగాలలో నుంచి అందంగా కనిపిస్తోంది వాన! 'వాన వేళ కాని వేళ వచ్చింది. ఇళ్లకి చేరే కయినా వాన వస్తే ఎంతో బాగుణ్ను. కాని ఈలోగానే పట్టుకుంది పాడువాన' అనుకుంటున్నారు ఇల్లు అనేవి గలవాళ్లు. ఇల్లు అనేవి లేనివాళ్లు హాయిగా ఏ సినిమాలోనో దూరిం తర్వాత కురిసినా బాగుణ్ను అనుకుంటున్నారు. కొందరేమనుకుంటున్నారో చెప్పడం కష్టం ఏమీ అనుకోలేదని అనుకోడమూ కష్టమే!

'వాన పడుతూంది— జోళ్లు పాడైపోతాయి!— వర్షం తగుల్తోంది— ఫ్యాంట్ పని సరి సరే— రేపు ఆఫీసుకి గుడ్డల్లేవు— పాడువాన! సినిమాకి వెళ్లాలంటే అడ్డంగా పడుతోంది— టాక్సీ ఆగదు. రిక్షాలో ఎక్కినా వానలో వెళ్లినా, ఒక్కటే!' బస్సులు వాన పడుతున్నది కదాని ఆరాటపడను లేదా రాకుండా టైమ్ టేబిల్ ప్రకారం బర్రు బర్రున పోతూన్నాయి [?] వాన ఆగలేదు.

కాఫీ సగం సిప్‌చేసి మిగతాసగం— వానంతా వెలిసిపోయేదాకా కనిపించేదాకా అలా అలా త్రాగుతూండటానికే నిర్ణయించుకున్నవాళ్లు వానను చూస్తున్నారు. ఏదో గొణుక్కుంటున్నారు. కొందరు వినిపించే లాగ, కొందరు వినిపించకుండా, కళ్లల్లో కనిపించే లాగ ఈల వేస్తున్నారు; పాడుకుంటున్నారు కూడా. వాన చినుకులు టపటపా పడుతున్నాయి— కథ రాద్దామనిపించడానికి అదే సమయం ఎందుకు దొరికిందో నాకు తెలియదు. నాకేకాదు అలా వాన అనుకోకుండా పడ్డప్పుడు— ఎవరికైనా తెలియదు. కథ రాద్దామనుకోడం చెప్పనక్కర్లే కాదు! కథలు రాసేవాళ్లు వూహించి రాస్తారని లండన్‌లో ఏదో డాక్టరీ చదువుకుందికి వెళ్లిన మా సీతలు ఉద్దేశం — కొందరు సినిమాలు చూసి రాస్తారని పాకెట్ ఎడిషన్ పుస్తకాల్లో అపరాధ భయంకర పరి శోధనలు చదివే మా సూరీడు నమ్మకం. కథలువూహించి రాయలేనని వాగర్థం, కథ రాయడం కొత్తగా పనిలేని

వాళ్ల పని అని మా స్నేహితుడి లాంటి ఒకాయనకి అనుమానం. ఆయనకి కథలు రాయడం బాగా వచ్చు నట, కాని తీరికఉండదుట—వాన యింకాకురుస్తోంది. సరదాగా హాయిగా వాన చూస్తున్న వాళ్లకి ఆ హాయి తీ-పోయింది. లోపలికి దూరి కాఫీ తాగడం వాళ్లల్లో చాలా మందికి ఇష్టం లేదు. ఇష్టం లేదని నాకెలా తెలుసునంటారా? నా బల్ల ప్రక్కనే ఉన్న బల్లమీద కాఫీ కప్పులు కూడా తీసేసి— క్లీనర్ తుడిచేశాడు. కాని గుమ్మంలో వాన చూస్తూ నించున్న వాళ్లెవ్వరూ లోపలికి రాలేదు దాని మీద రెండు ఈగలు వాలాయి! ఒకటి నా ముక్కు మీద వాలింది! తోలుకున్నాను మళ్లీ వాలింది! ఒక్కటి వేశాను. ముక్కు చుర్మంది. ఈగని కూడా చంపలేక పోయాను— [illegible]వు నా చేతిలో లేదు, అది ఎవరి చేతుల్లోను లేదు. అందరికీ ఉంది. పుట్టించగలడేమో గాని మా[illegible]వు— గిట్టించ లేడనేది చచ్చి స్వర్గాన ఉన్న మా 'మామ్మ'— ఆవిడ వాన పడుతూ ఉంటే అసలు భయ పడేది కాదు. చలి అనుకునేది కాదు. నూతి దగ్గరికి వెళ్లి వో రెండు డజన్ల బాల్చీల నీళ్లు నెత్తిన గుమ్మరించు కునేది. తన బోడితల తడవదు అని ఆవిడకి అంత అపనమ్మకం ?

వాన కురిసి కురిసి కాస్త తెరిపిగా ఆగిపోయింది శాపోలు— అందరూ బస్సుల కోసం వెళ్ళిపోతు న్నారు. కాలవల్లో నీరు పారుతోంది. మనుషులంతా రోడ్ల మీదకి ఎగబడిపోతున్నారు— హోటలు గుమ్మం సిగెరెట్ ధూమంతో నిండిపోయింది. మనుషులు దిగి పోతున్నారు. పొగ త్రాగడం రాని వాళ్లు కాఫీ హోటళ్లోకి వొస్తున్నారు.

కన్నీరొలికిన కలికితి లాంటి మేఘావృత ఆకాశభామ మొహాన సూర్యుడు పడమర దిక్కుకు జారిపోతూ బంగారు మలామా పూస్తున్నాడు' ఇక్కడ అస్తమిస్తున్న సూర్యుడు ఇంకోదగ్గర ఉదయిస్తున్నాడు. ఏదిఉదయం? ఏదిఅస్తమయం? కథ రాయాలనుకున్నాను. అది సూర్యోదయం మీద రాసినా సూర్యాస్తమయం మీద రాసినా, ఒకటే అనిపించింది. పొద్దున్న పది గంటల వేళ బస్సు లన్నీ కిటకిట లాడుతూ ఉంటాయి. సాయం కాలమూ అంతే— రావడం వెళిపోడం మధ్య ఆరు న్నొక్క గంటలు 'పని' చెయ్యడంలో స్వార్థముంది —నాగరికత ఉంది నగర జీవిత ముంది— ఎన్నికలు చాలీ చాలని ఉపాధులూ వున్నాయి — మంత్రులున్నారు— రాజ్యాంగముంది —అధిక ధరలున్నాయి— సమ్మెలున్నాయి— అవి చెయ్యలేనప్పుడు గొంతుకలున్నాయి— అరుద్దా మంటే శక్తి కావాలి. ఆ శక్తి కూడా ఉంది. కాని వాన కురిసింది. అది ఇంక పాతది! దారి కాస పట్టు కుంది. 'బాంకి'లో పని చేసే వాళ్ల నినాదాలు విడిపోయి ఆ వారా, ఈ వారా, తల దాచుకున్నాయి! ఆరుగు రమ్మాయిలున్నారు వాళ్ల నినాదాలు అర వరు. గుంపులు ముందు నడుస్తారు. వాళ్లూ తడిసి పోయారు. ఇద్దరు అలాగే వానలో సినిమాల్లో లాగ కథల్లోలాగ తడుసుకుంటూ వెళ్లిపోయారు! ఒకమ్మాయి చేతిలో గొడుగు ఉంది. వేసుకోకుండా వెళ్లిపోతూంది. వాన అంటే ఇష్టమో అదేద ఫ్యాషనో! అంతలో ఉరుములు! నేను ఇక లాభం లేదు అనుకున్నాను ఈ వాన రాత్రి కూడా కురు స్తుంది. ఇళ్లల్లో వెచ్చగా ఉన్న వాళ్ల మీద కొన్ని చోట్ల ఉరుస్తుంది. ప్రొద్దున్నే కలకత్తా మెయిలు లేట్' అవుతుంది. వానలొస్తే ఎన్నో అవు తాయి. కొన్ని పనులవవు. లేచాను. ఆవలించాను.

అంతలో వచ్చాడు మా రామం. వాడు తడిసి పోయాడు. బుస కొడుతున్నాడు. ఫ్యాంట్ గుండీ ఒకటి తీసుకోమన్నాను. అది సాధారణంగా కుట్టించి నప్పుడు వాడి నడుం మీద నించి జారిపోతూఉం టుంది గాని రెండు వారాల్లో ఇరుక్కై పోతుంది! అంటే అది అలాగే ఉన్నా, మా రామం దానికి లావై పోతాడు. వాడు ఒకప్పుట సపాతీలు తింటాడు. అయినా ఫ్యాంట్ల సమస్య తీరడం లేదు. అంచాత రెండు బానుదీలు— ఒక "టమాటో పళ్ల రసం" కూడా తాగుతున్నాట్ట రోజూ ఈ మధ్య— రామం కూచున్నాడు.

"ఏం జరిగిందో తెలుసా ?"—వాడు ఆ ప్రశ్న వేయడం కూచోడం అనే రెండు పనులకు ఒకటి న్నర నిమిషం పట్టింది. ఈ లోగా నేను, రెండు వేళ్లు చూపించి రెండు కాఫీలను, సంకేతించి "వేడిగా ఉండాలి" అన గలిగాను.

ఏం జరిగిందోనని మా వాడి ప్రశ్నకు తెలియని వాళ్లు కుతూహాలం చూపవచ్చును గాని నేను ఆ పని చెయ్యలేను. అవతల వాన మళ్లీ పట్టుకుంది. మావాడు గట్టిగా మాట్లాడాలి. అది సంఘ శ్రేయ స్కరమైన కార్యం కాదు. వాడి కంఠంవల్ల హోసారి ఏం జరిగిందో మీకు తెలుసా ?—

వాళ్ల వూరు కాలేజీలో హాస్టలుంది. అది నాలుగేళ్ల క్రితం ఓ సంవత్సరం,— అందులో మా, 'రామం' ఉండే వాడు. ఓ సారి ప్రతీసారి లాగే పాటల పోటీ జరిగింది. లలిత గాన కచేరీ పోటీ అంటారు వాళ్లు.

కార్యదర్శి మైక్‌లో "పాడేవారింకా ఎవరేనా ఉంటే పేరు ఇవ్వండహో" మన్నాడు. రామం ప్రక్కనే ఉన్న సూర్యం రామం అంటే తనకు— తనకి తెలియనన్ని రోజులుగా ఉంటూన్న ప్రిజా డిస్‌ని తీర్చుకుందామని గట్టిగా రామం పేరు ఇచ్చే శాడు

"అఫ్‌కోర్సు ఆ మర్నాడు ప్రొద్దున్న మన వాడు సూర్యం పన్ను ఒకటి వీరభద్రాంకితం చేశాట్ట లెండి—

పేరు పిలిస్తే పారిపోగల చిన్న శాల్తీ కాదుగా రామం— దూకి పోయాడు— స్టేజి మీద, మొదటి కీర్తనగా ఆరు న్నొక్క తాళమంటారే అదే అందుకు కున్నాడుట. తర్వాత కోపంగా, కసిగా "మేధనల్లారా నాకు పాటల్రావు. సినిమా పుస్తకలు తెచ్చి తగ లెట్టండ"న్నాడు. ఒక్కో పుస్తకం తీశాడు "నీవే నేనుగా— నేనే నీవుగా" అన్న "త్రైలామజ్ను" మొదలు "అప్పటికి తెగ పాపులర్ అయిన "నిలువవే వయారీభామ" దాకా మైక్ తీసి ప్రక్కన పారేసి మంద్రస్థాయిలోనే పాడేశాడు. పాడేశాడు, కాదు— ఆఖరి వరసలో వాళ్లకి వినిపించేదాకా పాడుతూనే ఉన్నాడు— వాళ్లు నిలవక పారిపోయారు !

కార్యదర్శి తెలివైనవాడు. రామాన్ని నోరు మూయించగల సమర్థుడు. వెంటనే మొదటి బహుమానం అనుకున్న వెండికప్పును రామం చేతుల్లో తెచ్చి పెట్టాడు ! అంతే కరెంట్ పోతే దీపాలారిపోయినట్లు— వూరుకున్నాడు రామం!

"ఆ కప్పు ఇంకా ఉంది. మా రామం డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ మీద !

నేను మావాణ్ని తదేకంగా చూస్తూంటే వాడు కాఫీ చప్పరించి "అది కాదురా ! ఏం జరిగిందో విన్నావు కాదు ?" అన్నాడు.

"చెప్పు" తప్పనిసరిగా అన్నాను. అవతల వాన దబదబా, డడదడా, జలజలా మొత్తేస్తోంది. విసుగ్గా ఉంది. కథ రాయాలనిపించడం లేదు. ఇందాకా మా వాడు రాకపూర్వం— శ్యామల మీద కథ రాద్దా మనుకున్నాను,— శ్యామల వానలో వెళ్లిపోతోంది. సన్నంగా సరళంగా, కలువకాడ కాంతులీలుతున్నట్లు— ముక్కుమీద కోపమున్న — జడ ముందుకు వేసుకున్న— ఆ పసుపు పిల్ల మీద కథ రాద్దా మనుకున్నాను— కాని ఇక నా కథకి కథా నాయిక లేదు. శ్యామల వెళ్లిపోయింది. వాళ్ల ఇంటికి వెళ్లి తడిచీర ఇప్పేసి, జుట్టార బోసు కుంటో ఉంటుంది; అంతకు క్రితం ఆ తడి చీరలో నించి ఆ వయ్యారపు బొమ్మ. . .

రామం కోపంగా ఇంచుమించు అరిచాడు. "ఈ కాఫీ కోసం రాలేదోయ్ నేను"— అన్నాడు కాని కప్పులో కాఫీ పోసిన ఆనవాలు కూడా లేదు— త్రాగేశాడు నేను ఎదోలా నవ్వేను. (ఈ [illegible]వ్వు నా జీవితంలో నన్ను వెంటాడుతున్న బద్ధ శత్రువంటే నమ్మండి) దాంతో వాడికి వళ్లు మండిపోయింది !

—నాన్ సెన్స్ ? అసలేం జరిగిందో వినవేం?—

"చెప్పు" తాపీగా అన్నాను— మెత్తగా—

"నాయుడుగారు చచ్చిపోయాడు" వాడి కోపం ముక్కు పుటాల్లో కనిపించింది ?

వానలో ఎంత విచారకరమైన వార్త ! రామం వాళ్ల పక్కింట్లో గల ఐదేళ్ల భానుమతి 'బాబ్డ్ హెయిర్' చేయించుకుంది, అంటున్నాడేమో అను కున్నాను. లేదా నిన్న రాత్రి ఆరు గంటల ఆటలో వాడి ప్రక్క సీటులో ఆంగ్లో ఇండియన్ అమ్మాయి కూచుందని చెప్తాడనుకున్నాను. ఆ అమ్మాయి పాండ్స్ పవుడర్ రాసుకుందని వీడు వాసన చూసి పసికడ్తా డనుకున్నాను. కాని మరణవార్త చెప్పాడు. అలా వానలా కురిసి వెలిసి పోతమో నా బ్రతుకు!"

లేచాను రామం కూడా లేచాడు. వాన రెండు క్షణాలాగింది.

నాయుడు నాకు తెల్సినవాడు. రామానికి దూరంగా బంధువు. కాని ఎవరి ప్రాణాలైనా అంతే, పోతాయి. మళ్లీ వాన పడుతుంది అని నాకు తెల్సు, టాక్సీలో కూచున్నాం.

"నాయుడుగారెలా పోయాట్ట ?"

మళ్లీ వాన జోరుగా ప్రారంభమైంది టాక్సీకి హారన్ అక్కర్లేదు. అమ్మాయిలు పరికిణీలు, అబ్బాయిలు ఫ్యాంట్లు— స్త్రీలు చీరలు— పురుషులు పంచలు ఎత్తి పట్టుకుని బుద్ధిగా— ఫుట్‌పాత్ మీదనే గెంతుతున్నారు—

"చాతబడి చేశార్ట !" రామం

"నోర్ముయ్ !" నేను

"లేదు లేదు— అసలు ప్రాణాలు పోలేదనే అనుకున్నారుట? ఒక రోజంతా శవాన్ని అలాగే ఉంచే శార్ట. మళ్లీ ప్రాణం వస్తుందని ఆశతో" రామం చెప్పాడు.

"ఎందుకుం చేశారుట ?" అడిగాను నేను.

"శివుడు 'సెల్ ఇంటర్వ్యూ'కి వస్తూ ఈ వార్త

[illegible]
అన్నాడు—"

నాయుడు గారంటే ఆ వీధిలో కుర్రాళ్ళందరికీ ఇష్టం— ఎందుకంటే అతని విధవప్పు చెల్లెలికి పదహారేళ్ళ [illegible] తో [illegible] కు తుళ్ళుతున్నారు! పెద్దమ్మాయికి సోఫియా లోరెన్ లాంటి అవయవ సౌష్ఠవం ఉంటే మూడో అమ్మాయికి పద్దెనిమిదో ఏడు మొన్ననే ప్రవేశించింది. మధ్య అమ్మాయి రెండు జడలు వేసుకుంటుంది. [illegible] రాసుకుంటుంది! ఆ అమ్మాయిలు ఆ వీధికే [illegible] 'క ఖ గ ఘ' [illegible] తెల్లారు. నాయుడుగారు [illegible] లేని [illegible]. వాళ్ళ [illegible] — వాళ్ళ [illegible] ఎక్కువ భాగం [illegible] అని ఆయనకే [illegible] లేదని అర్థం.

నాయుడు పోలీసు నౌకరీ అంటే, [illegible] పండిత [illegible] అగా, [illegible] ఒకటి కాదు— సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టరు చేసి రిటైర్ అయిన వాడు. అతనికి కొడుకుల్లేరు. ఉన్న ఒక్క కొడుకు సినిమాల్లో చేరిపోయిండట. ఈ మధ్య ఎక్కడా తెరమీద కనిపించడం లేదనుకోండి. నాయుడికి మనకోడళ్ళే అంతా? కాని పెద్దది కాలేజీకి సినిమా స్టార్ కన్నా [illegible] [illegible] కోడంత [illegible] [illegible] కాలేజీ చదువులకి [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] వేసు కూడా [illegible] వెళ్ళాలంటే ఇద్దరు చీరలు, [illegible] జాకెట్లు వేసుకుంటూనాని [illegible] అన్నాడు నాయుడు. అంతే ఆ పిల్ల [illegible] [illegible] వెళ్ళింది— [illegible] ఉండేది [illegible] వెళ్ళింది- మరి రాలేదు. (అత్తారింటికి వెళ్ళిందట)

అన్నీ దెయ్యాలకటుర్లే..

నాయుడుగారు పోయారు. కాని ఆయన జీవిత గాథలో చాలా పిల్లాలున్నాయి- [illegible] [illegible], భీముడు, వున్నారు. శివుడు మీసాలు పెంచాడు!

"ఏ కోపం వాళ్ళ పంపింది ఇక్కడ [illegible] తెచ్చుకున్నాం అనుకో" మన్నాడు వాడు [illegible] చూస్తూనే!

భీముడు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!

భీముడి అసలు పేరు కుమార్. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible]. రామం కోపం వచ్చి వెంట బడితే, పారిపోయేవాడు. వాడు పరుగెత్తలేడు. మరిచ్చి [illegible] పాపం!

"ఏం చేస్తున్నార్రా పిళ్ళ, రామం? దీపావళి వస్తున్నది లాగ వుంది రూములు [illegible] [illegible] అన్నారా?" అడిగాడు శివుడు [illegible] కౌగిలించుకొని వదిలేస్తూ.

"అసలేం జరిగిందో తెలుసా?" అని రామం పూర్తి చేయకముందే భీముడన్నాడు "తెలుసు, తెలుసు — నాయుడుగారు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" అన్నాడు కసిగా

నేను కూడా చేరి [illegible] అయ్యాం. "కూర్చోండిరా!" అంటూ కూర్చున్నాం.

నాయుడు గారు [illegible] వెళ్ళిపోయాడు — ఇప్పుడు [illegible] [illegible] [illegible] అమ్మాయిలు

అందరూ ఎక్కడున్నారో! అన్నది [illegible] భీముడు— భీముడికి మధ్య అమ్మాయి [illegible] అంటే ఇష్టం. [illegible] కుమార్ ఇంకా భీముడు కాక [illegible] [illegible] ఆ వీధిలో [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] వాళ్ళ నాటకం వేశారు. అది "ద్రౌపదీ వస్త్రాపహరణమా" "అర్జున [illegible]" అంతగా జ్ఞాపకం లేదు గాని — మొదటిసారి భీముడి వేషం కుమార్ చేత బలవంతంగా వేయించారు. కుమార్ [illegible] [illegible] భీముడు [illegible] — [illegible] [illegible] కిరీటం [illegible] "భీమా" [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] అమ్మాయి కుమార్‌ని "భీముడు గారూ" అని పిలిచి మరీ [illegible]. [illegible] [illegible] భీముడిలాగే వున్నారండీ" అంది. — భీమ కుమార్‌కి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] నాయుడు [illegible] భీముడికి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] పిలు తెలిసి!

[illegible] జ్ఞాపకం తెచ్చుకున్నాం. శివుడు [illegible] కథంతా చెప్తున్నాడు. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. "[illegible] [illegible] [illegible] ఏమిటి? [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] నాయుడి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ఆ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] తెలుసా? . . . ."

"ఉండవోయ్! ఆపేయ్! నాయుడికి దెయ్యాలంటే నమ్మకం లేదు అంటే నేను ఒప్పుకోను" అన్నాడు భీముడు.

"అబ్జక్షన్ ఓవర్ రూల్డ్" అన్నాడు రామం. 'పెర్రీ మేసన్' పుస్తకాలు విపరీతంగా చదివిన పాత అలవాట్లో ....

"ఏం? ఎందుకని?" అడిగాడు శివుడు.

భీమ కుమార్ చెప్పాడు. [illegible] [illegible] చెప్పాలి అంటే వేరే లేదా, [illegible] [illegible] రాసి పురాణమంత [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] నాయుడిగారని [illegible] సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టర్ దెయ్యాలంటే నమ్మకం [illegible] [illegible] [illegible] "భీము" [illegible] [illegible] [illegible].

భీముడు కథ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] కాదు!

రామం [illegible] వెళ్ళున్నాడు [illegible] [illegible] పోయాడు! వెంటనే ఆ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

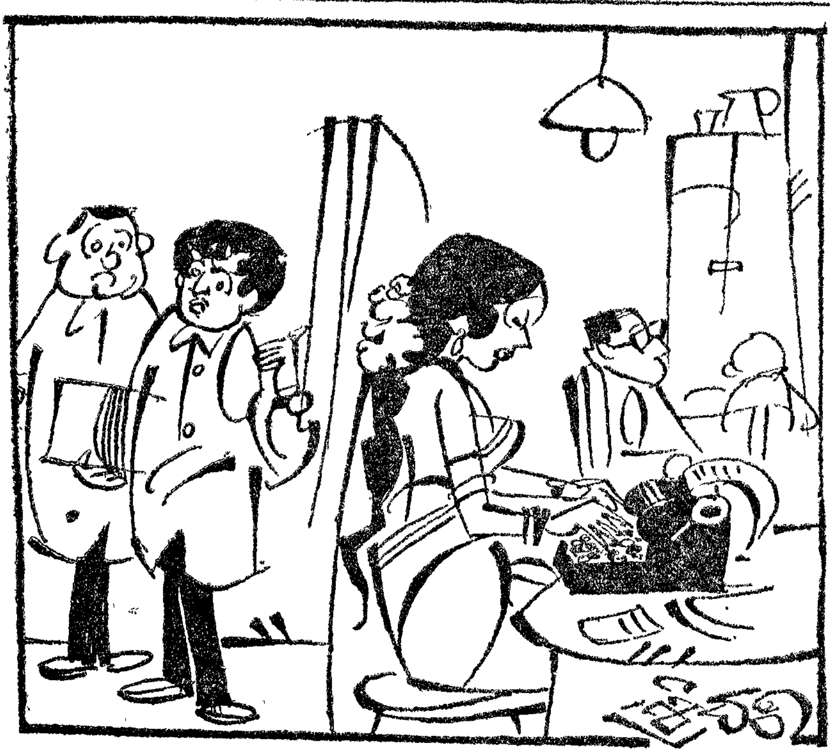

'ఉద్యోగస్తులంతా మాసినగడ్డాల్తో డర్టీగా వస్తున్నారనీ ఆవిణ్ణి అపాయింట్ చేశారు మేనేజర్ గారు.'

తడుముకుంటూ రూమ్‌కి వెళ్తున్నాడు. రామం భయస్తుడు కాడుట! — కాని సూరమ్మకి లేదా సూరమ్మకి పట్టిన దెయ్యానికి భయపడ్తేవరో; కాని వెళ్ళేప్పటికి తెలియదల్లే ఉంది! వెనకనించి వచ్చి వెంటపట్టుకుంది! "ఎవర్రా నువ్వు ?" అందట— రామం ఊపిరే మరిచి పోయాడు. "అమ్మా" అందామనుకున్నాట్ట— వణికిపోతున్నాడు...చలి—భయం— వాన— పెదాలు అతుక్కు పోయాయి. "ఎవర్రా నువ్వు ?" మళ్లీ సూరమ్మ దెయ్యం గద్దించింది. మొండ నరాలు సింపే స్తూంది. చెప్పలేక పోయాడా?

"నా మొగుడువేనా ?" అంటి దెయ్యం సూరమ్మ మొగుడు కన్నుమూసి. కమ్మవృలు తీస్తాడు రామం ఈ సారి నోరు పెగిల్చాడు.

'ఔను' అనాలా 'కాదు' అనాలా?' విసిరి...

"కాదు" అన్నాడు. అవును అంటే మర్నాడు రాగల ప్రమాదం కన్నా దెయ్యంచేత దెబ్బలు తినడం మేలనుకున్నాడుట.

ఒక్కటి—'ఛెళ్ళు'—ఆ మాట పూర్తిగాకుండానే వీపుమీద— చరిచింది, సూరమ్మ దెయ్యం.

"అమ్మా" అన్నాడు రామం! ఒక్కసారి విద్యుత్ పెర నరాల్లో ప్రసరించి అదే నరానికి వచ్చింది అయినట్టు ఒక్క ఝల్లుమంది. కళ్ళు జిగేల్ మన్నాయి!! భూతాలు పారిగాయి!

రామం నూర్రేడూరికి వచ్చి వారం రోజులు జ్వరం పెట్టుకున్నాడు. దెయ్యాలంటే నమ్మకం లేదంటాడు కాని వాడికి సూరమ్మ దెబ్బల దెయ్యాల భయం మాత్రం బాగా పట్టుకుంది.

వాన పడుతున్నప్పు రాత్రి పట్టాలిపోయిన రాత్రి—వాడు నా దగ్గరికి జరుగుతాడు. [సశేషం]

హమామ్ వల్ల హాయిగాను కాంతిగాను వుండండి

శుభ్రపరచు శక్తియు, శరీర కాంతి నిచ్చు శక్తియు హమాము సబ్బును ప్రతి దినమూ వాడండి. మంచి సువాసనగల, సమృద్ధియైన హమాము నురుగు మీ శరీరమును శుభ్రపరచుటయేగాక చలకన వర దును—మీకు మంచి తేజస్సునిచ్చుయీ సబ్బును ప్రతి రోజూ వాడి చూడుడు—దాని సుగుణము మీరే తెలుసుకొనగలరు—హమామును వాడండి. (చాలా రోజులువచ్చే హమాము—ఎల్లప్పుడూ మెత్త బడకుండు హమాము టాయిలెట్ సబ్బు.)

టాటా ఉత్పత్తి

CBTH-8

అన్నీ దెయ్యాల కబుర్లే

వీరాజీ

[గత సంచిక తరువాయి]

భీముడు కథ చెపుతున్న వేళ మా గదిపై కప్పు మీద రాళ్ళ వానతోపాటు వడగట్లు పడ్తుంది! శిష్యుడు కూడా కొస్త దగ్గరిగా జరిగాడు. భీముడు కే. శే. సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్ గారి కథ చెప్తున్నాడు. నాయుడుగారు విశాఖపట్నంలో ఉన్నాట్ట అప్పుడు.

''భస్మే! దెయ్యాల్ని నమ్మను'' అనేవాట్ట! ఒకసారి ఒక ఆడకూతుర్ని పిల్లలు దొంగతనం చేసిందని పట్టుకున్నారు. ఆవిడ మర్నాడు స్టేషన్లో నాకు ఏమీ తెలియదు అని ఏడ్చింది. కాని నాయుడుగారు ఒప్పుకోలేదు. పాపం! ఆవిడ భర్త వచ్చి ''బాబూ! పిల్లలవాణ్ణి! కలో గంజో పెళ్ళాం పిల్లలకు పోసి పోషించుకోగల వాణ్ణి.. అది మాలావిడ తీసింది నిజమే కాని.. దానికేం తెలియదు. ఈ మధ్య ఒక దెయ్యం నా ఇల్లాల్ని పట్టి పీడిస్తున్నది.... ఆ దెయ్యం చేసిన పనే ఇదని'' మొరపెట్టుకున్నాడు.

ఆ 'యిల్లాలు' (దెయ్యం) పక్కింటి డాబామీద నాడియారాలు అప్పడాలు—వేసిన కొంపులు వేసి ఉండగానే తెచ్చేసిందిట!—

కాని నాయుడు ''దెయ్యాలు గియ్యాలు లేవు దొంగవేషాలు, దెయ్యం గియ్యం ఉంటే పోలీసులెందుకు ఇంక?'' అన్నాడు— జుల్మానా వేయించాడు.

నాయుడి కూతురికి— ఇప్పుడు సినిమాలో తన వయసు 'ఇరవై ఆరు' అని బుకాయిస్తున్నదానికి అప్పుడు ఇరవై ఏళ్ళు ఉంటాయి. పదిహేనేళ్ళ క్రితం అన్న మాట!

నాయుడు దెయ్యాల గురించి ఎంత ఈసడింపుగా మాట్లాడుతాడో తెలిసిన పోలీసులకి కూడా ఒక్కొసారి నాయుడి మీద ఏ దెయ్యాన్ని మహాంతి మరిడయ్యకు చెప్పి వదలిపెడ్తామా? అని ఉండేదిట!

నాయుడు ఆ వూరు నించి ఇక బదలీ అవుతాడనగా ఒక విచిత్రమైన సంఘటన జరిగింది— గొప్ప వెండి బంగారు నగల వర్తకుడు సుబ్రహ్మణ్య శ్రేష్ఠిగారింట వజ్రాల ఉంగరం పోయింది!

అది రిపోర్టు చేశారు— నాయుడు ఇంటికి వచ్చాడు. పెళ్ళాం స్వర్గస్తురాలైందిమొదలు కూతురే తనకి సర్వస్వమూ— ''కూమారి'' అని కేక వేశాడు.

కాఫీ కప్పుతో వచ్చింది కుమారి. పట్టుచీర కట్టుకుంది. జుట్టు విరబోసుకుని ఉంది!

కప్పు అందుకుంటూనే ''తలంటుపోసుకున్నావే తల్లీ?'' అందామనుకున్నాడు నాయుడు కాని అంతలో గతుక్కుమన్నాడు. కుమారి చేతి చూపుడు వ్రేలికి ''దుక్కం''త వజ్రపుటుంగరం! నాయుడు గుండెలు జారిపోయాయి!

''అదేంటమ్మాయ్?'' అన్నాడు గద్దించి

''మందేలే నాయనా! కొట్టుకొచ్చాం.....'' అంది కుమారి. నవ్వుతోంది కుమారి. ఆ నవ్వుతో వికటముంది. విస్ఫోట ముంది. వికారముంది!

నాయుడు కప్పు ఎక్కడ పారేసి కూతురితో పాటు మేడమీదికి పరిగెత్తాడు.

గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది కుమారి.

''తల్లీ! కుమారీ! తలుపుతియ్యే'' నాయుడు చెమట లొత్తుకుంటున్నాడు. మూపాలు తలుపు కొట్టుకున్నాడు. తలుపు తియ్యలేదు కుమారి.

పై.. మెట్ల కిందనుంచి కేక వేసింది. ''నాయునా! నీకోసం శెట్టిగారొచ్చారు, రా?''—

అది కుమారి గొంతే. కంచు గంటలా ఖంగుమంది. నాయుడు గుండెలు ప్రేలిపోతున్నాయి. ఇదేలా సాధ్యం అనుకుంటూ క్రిందికి వచ్చాడు— ఉంగరం వేలు ఎయ్యారంగా నొక్కుకుని వేసుకుని కుమారి—ఎదురుగా నిప్పులు గ్రక్కుతూ—బుసలు కొడుతున్న పాములా శెట్టిగారు.

నాయుడు పెదాలు తడిచేసుకుని కుమారిని దగ్గరిగా వెళ్ళి ''తే న్మా'' అని సౌమ్యంగా అంటూనే బలంపూనా ఆ చెయ్యి పట్టుకుని ఉంగరంలాక్కుని శెట్టిగారి వేపు తిరిగి ''నమస్కారం సార్! మీ ఉంగరం దొరికింది! ఇదేనా?'' అంటూ అందించి— కుమారికేసి తిరిగి ''కాఫీ తే మ్మా'' అని కేకేసి ఉప్పు తిన్నాడు. కుమారి వయ్యారంగా వెళ్ళింది.

"మా అమ్మాయి సరదాపడి వేషాలెట్టుకుంది" అన్నాడు. లక్షరూపాయిలిచ్చినా నాయుడు అంత కంటే బాగా నటించలేడు. ఆ మాట నాయుడే అన్నాట్ట! శెట్టి ఆ మాటలు తప్పనిసరిగా నమ్మాడు.

కుమారి నవ్వు గలగలా ఇల్లు మారు మ్రోగింది. నాయుడికి ఆ ఒక్క గండం ఎలాగో గడిచింది— కాని ఆటు తర్వాత ఆర్నెల్లు కుమారి— నాయుడి చాత మూడు చెరువుల నీళ్లు త్రాగించిందట.

కుమారి వీధిలోకి వెళ్లి వస్తున్నప్పుడు సాధార్ణంగా నల్లని సిల్కుచీర కట్టుకుని వచ్చేది. హేండ్ బాగ్‌లో రోజు కో నగో, వంద రూపాయిల నోటో వేసుకుని మరీ వచ్చేది! నాయుడు ఆత్మహత్య చేసుకుందామనుకున్నాడు. కూతురికి మతి భ్రమించిందనుకున్నాడు. పెళ్లి కావాల్సిన పిల్ల. కడుపు చించుకుంటే కాళ్లమీదే పడుతుంది! కుమారిని చాలా మంది మామూలు మనిషే అనుకునేవారు. పైగా మరీ వొయ్యారాలు చిలుకుతూ వుండేదిట.

రహస్యంగా డాక్టర్లకి చూపించాడు. వాళ్లు మంత్రాలు వేయించమన్నారు. నాయుడు మండి పడ్డాడు— సైన్సు మంట గలిసిం దన్నాడు.

కూతుర్ని గదిలో పెట్టి దానికి జైలు ద్వారాలకి వేసినంత తాళం కప్పువేసి ఇద్దరు పోలీసులను మంచి బలమైన వాళ్లని కాపలా పెట్టాడు.

ఒక నాడు లోపల కుమారి శ్రావ్యంగా పాడుతోంది. బయట వాన పడుతోంది! కుండపోతగా కురుస్తోంది. పాట వాన చప్పుడు చీల్చుకొని నాయుడు చెవుల్లో గింగురుమంటున్నది.

"ఉసిరికాయలు దొంతులుగ పెట్టగనేర్తూ...
బోడితల నంటగ నేర్తూ. . .
మొగలాయీ దర్బార్ నేలగ నేర్తూ. . . .
సీతా రాముల నెడబాయగ నేర్తూ
నాయుడు తల నున్నగ చేయగ నేర్తూ ...."

అని పాడుతూనే ఉంది కుమారి. నాయుడికి పీడ కలలాగ గడిచింది ఆ రాత్రి.

మర్నాడు తెల్లవారక మునుపే పోలీసుల్లో ఒక్కడు పరారీ అయ్యాడు రెండోవాడు నాయుడి దగ్గరికి వచ్చి ఏడుస్తూ గోల పెట్టేశాడు—

రాత్రి తను గది గుమ్మంలోనే పడుకున్నాట్ట— బాగా జ్ఞాపకం. రెండోవాడితో కబుర్లు చెబుతూ నిద్రపోయాడట — కాని అప్పుడు తెలివి వచ్చి చూసుకుంటే, వానలో తడుస్తూ ఇంటిప్రహరీ పిట్టగోడమీద పడున్నాడట!

"సార్! పిల్లలవాణ్ని! దెయ్యాలతో పేచీవద్దు సార్! మీ కాళ్లు పట్టుకుంటా" నన్నాడు వాడు. ఏడిచాడు.

నాయుడికి కోపం దుఃఖం ముంచుకు వచ్చాయి హంటర్ తీసుకుని కూతురి దగ్గరికి వెళ్లాడు. కుమారి ముందురాత్రి తెల్లని సిల్కుచీర కట్టుకుంది. కాని నాయుడు తలుపులు తెరిచేసరికి నల్లని సిల్కు చీరతో వికటంగా నవ్వుతూ "నాయుడోరి ఇంటికాడ . . నల్ల తుమ్మచెట్టునీడ ... ఎర్ర ఎర్రని పూలవోడ. హాయ్!..." అంటూ పాడుతోంది.

హంటర్‌తో చితక బాదేసి, మొర్రోమని ఏడ్చాడు నాయుడు. కుమారి ఒళ్లు నెత్తుర్లు చిమ్మి సొమ్మసిల్లి పోయింది. నాయుడు దెయ్యాలున్నాయని లెంపలు వేసుకుని మరీ ఒప్పుకున్నాడు. మంత్రాల 'మహంతి'ని పిలిపించి మూడు వేల నిమ్మకాయలు ఆరువందల కొబ్బరి కాయలూ, మూడు అవు వాళ్ళూ వెయ్యి రూపాయిలూ వదిలించుకున్నాడు.

అంచాత నాయుడికి దెయ్యాల నమ్మకంలేదూ అనడానికి వీలులేదు అన్నది రుజువైంది—

శివుడు భీముడు చెప్పిన ఈ కథను కాదనలేదు.

నాయుడు మరణం ఆ కథ జరిగిన పదిహేను సంవత్సరాలకి జరిగింది— దెయ్యాలున్నాయి అని ఒప్పుకున్న అతని మీద చేత బడి ఎందుకు జరిగిందో శివుడు చెప్పాల్సి ఉంది! నాయుడుగారి కూతురు సినిమాల్లో ఉందిట? బహుశా ఇప్పుడా అమ్మాయిని దెయ్యాలు పడుతున్నయో లేదో? తెలియదు. రామం మాంత్రికుంకేసి వెళ్లడం మానేశాడు. సూరమ్మ దెయ్యం కూడా పోయిందట? అయినా వాడికి నమ్మకం లేదు అంటాడు.

చీకటిగా ఉంది. ఫ్యూజు పోయింది కాబోలు— మరి లైట్లు రాలేదు. భీముడు సిగరెట్లే ఎర్రగా వెలుగుతున్నాయి!

ఒక బొద్దెంక కాబోలు శివుడి మీద పాకింది. వాడింక కథ చెప్పనన్నాడుకాని భీముడువదల్లేదు. 'రమ్య లతో మేనమామ గనుక నాయుడు చావు తనికి అత్యంత అవసరమైందన్నాడు. శివుడు చెప్పాడు.

నాయుడుగారు మేనకోడళ్ళకి పెళ్లిళ్లు చేద్దామనుకుంటూ కర్నూలు వెళ్లి కాపురం పెట్టాడు. అక్కడ ఒక నాడు పెద్దది 'సుమిత్ర' ఒక కారు డ్రైవర్‌తో మాట్లాడుతూ కనిపించిందట. నాయుడు బలిష్టుడు. కోపిష్టి. సుమిత్రని ఏమీ అనలేదు. ఆ డ్రైవర్ని పట్టుకుని చావ చితక్కొట్టాడట!

డ్రైవర్ సుమిత్ర తనను ప్రేమిస్తోందనీ— ఇద్దరూ మద్రాస్ పోయి టాక్సీ కొనుక్కుని కాలక్షేపం చేస్తామనీ మనిమరీ చెప్పాడు. నాయుడు ఆ కుర్రాణ్ని మళ్లీ చితక్కొట్టి మద్రాస్ పంపించేస్తానని సుమిత్రను ఇంట్లో గదిలో పెట్టి తాళం వేశాడట!

అటు తర్వాత ఆరు నెలల్లో ఒక రోజు ఉదయం తొమ్మిది గంటల వేళ నాయుడుగారు మెట్ల మీద నుంచి జారిపడ్డాడు. అంతే మంచం పట్టాడు. నాయుడుగారి విధవప్ప చెల్లెలు మూడు నెలలు తిరగకుండానే డాక్టర్లను మానిపించేసింది— మంత్రగాళ్లను పెట్టింది. వాళ్లు ఒకడు నెల్లిమర్ల నుంచి

"నిజమె! ఈ చొక్కా, చీరా రెండూ మావే! కాని, అసలు నీకు వేసినప్పుడు...చొక్కా ఎర్రదికాదు! తెల్లది! చీర తెల్లది కాదు— నీలంది!! అది సంగతి!"

ఒకడు ఆదిలాబాద్ నుంచి వచ్చారట. హోమాలు చేశారు. 'బ్రహ్మరాక్షసన్నారు' ముగ్గులు వేశారు. ఇంట్లో దీపాలు మూడు తరాలదాకా వచ్చేలా మున్నాలు బాడిదా చల్లేరు. గుమ్మాలకి మేకులు కొట్టారు! అమ్మాయిలు ముగ్గురికీ రక్షరేకులు కట్టారు. నాయుడుగారి మంచుట్లూ మేకులు కొట్టారు. ఇనప్పెట్టెలో తాళాలు వేయకుండా

అన్నీ దెయ్యాలకబుర్లే..

వదిలేసే వేంటకు—ఇక దాని అవసరం లేదనుకునే టంతవరకూ ఖాళీ చేశారు.

నాయుడుగారు మరి మూణ్ణెళ్లకి మామూలుగా తిరుగుతారని, ఇదివరలో కిట్టనివాళ్ళు వూరికి పడమరగా వెళ్ళి చేసిన ప్రయోగమని చెప్పారు మంత్రగాళ్ళు.

కిట్టనివాళ్ళు అంటే సబ్ యిన్‌స్పెక్టరీ సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టరీలాంటి పోలీసు నౌకరీలు చేశాడు కదా ఎవరేనా ఉంటారన్నారు అందరూ.

సుమిత్ర మంత్రగాళ్లని కల్సుకుందిట. బహుశా తన వల్లనే మామయ్యకి ఈ అనుకోని ప్రయోగం జరిగిందేమోన్న అనుమానం ఆ పిల్లది—మావయ్యకి నయమైతే తన చంద్రహారం రెండు పేటలది ఇచ్చేస్తానని చెప్పిందట కూడా.

అందులో ఒక మంత్రగాడు రాత్రి రెండో జాములో సుమిత్రను తనతో ఒంటరిగా రమ్మని వూరికి ఉత్తరంగా శ్మశానంలో నాయుడు మీద ప్రయోగం చేసిన వాళ్ళు ఒక మైనం బొమ్మను పాతేసి ఉంచారని— దాన్ని తీసి హోమం చేసి నీళ్లల్లో కలిపేయాలనీ చెప్పాడుట.

సుమిత్రకి భయం వేసింది. వెళ్లలేదుట. కాని సుమిత్ర తల్లి మాత్రం ధైర్యంగా మంత్రగాడితో వెళ్ళి అర్ధరాత్రి వూరవతల శ్మశానంలో నక్కలు కూసే వేళ— ఒక చోట జపం చేయించింది. అక్కడ గుండం త్రవ్వి, ఆ మంత్రగాడు ఒక మైనపు బొమ్మ తీశాడు. ఆరంగుళాలుంటుంది అది! దానికి మోకాళ్లల్లో గుండు సూదులు గ్రుచ్చి ఉన్నాయి "చూశారా అమ్మగారూ! దీనికి ఏడు సూదులు గుచ్చారు— అంటే ఏణ్ణెల్లల్లో కాళ్ళు పడిపోయి మనిషి కృశించి ప్రాణాలు వదిలేస్తాడని అర్థం అన్నారు.

మర్నాడు నాయుడుగారి పెరట్లో విరుగుడు చేశాడు వాడు. అంటే మరో బొమ్మను చేసి పాతి పెట్టాడు. ఇది ఆ ప్రయోగం చేసిన వాడి చేతులు పడిపోవడానికి కన్నాడు.

నాయుడుగారి ఇల్లు ఆ వీధిలో వారందరికీ పిచ్చాపాటీ అయింది. కొందరటు వెళ్లకూడదన్నంత భయపడ్డారు కాని కొందరు ధైర్యం చేసి వెళ్లారు.

మంత్రగాళ్లను పట్టుకున్నారు.

నాయుడు ఒళ్ళు గుల్ల అయింది. బ్రతుకు తాడా, లేదా? అని నిలదీశారట.

"నాయుడు గనుక చస్తే మిమ్మల్ని ఈ వూళ్లోనే పాతేస్తా" మన్నారు. ఆ పేట వదల కుండా ఆ ఇద్దరి మంత్రగాళ్ల మీద నిఘా వేశారు.

కాని నాయుడు ప్రాణం ఓ ప్రాతః కాలాన పోయింది. మంత్రగాళ్ల గుండెలా ఆగిపోయాయి! మళ్ళీ అమిత వేగంతో కొట్టుకోసాగాయి.

జనం తమ ప్రేగులు తీస్తారేమోనని భయ పడ్డారు వాళ్ళు నాయుడు మీద పడి ఏడుస్తున్న ఆడకూతుళ్ల మొడలూ బోసిగా ఉన్నాయి.

"నాయుడు. చావలేదన్నారు" మంత్రగాళ్ళు. డాక్టర్లు మాత్రం అలా సర్టిఫికేట్ ఇచ్చారు.

మంత్రగాళ్ళు పెరట్లో బొమ్మని త్రవ్వి తీసికొని శ్మశానానికి వెళ్లారు. అక్కడ హోమం చేసి మంత్రాలతో ఆ బొమ్మని పాతేస్తే ఇక్కడ నాయుడు లేస్తాడని చెప్పారు.

శవాన్ని మర్నాటిదాకా తియ్యొద్దన్నారు. ఆఖరి దఫాగా మరో ఏత్తు గుంజుకున్నారుట. మంత్ర గాళ్లిద్దరితో మరో ధైర్యమున్న నలుగురు కాస్త సజ్జ ఉద్ధృతంగా ఉన్న శ్మశానానికి వెళ్లారు.

మంచి పుస్తకాలు

అద్భుత హాస్యకథలు: బ్రహ్మాండంగా నవ్వించే కొన్నివందల చిన్నకథలున్న గొప్పపుస్తకం వెల రూ 3-50
చేతిపనులు: పరిమళాలు, విలాస వస్తువులు వివిధ మందులు, ఎన్నోరకాలు, సులభంగాచేసే మార్గాలు రూ 3-50
జీవిత రహస్యాలు: మీ దాంపత్యసుఖ జీవితానికి వెంటనే తెలుసుకోదగ్గ అనేక కామసూత్రాలు రూ 3-50
అమ్మకం రహస్యాలు: వ్యాపారంద్వారా మంచి లాభాలతో ధనసంపాదనకు అనేక కొత్తదారులు రూ 6-00
పోస్టు ఖర్చులుటితం క్రింది ఎడ్రస్సుకు వ్రాస్తే మీకు కావలసినవి వి.పి. పోస్టులో పంపబడును.

దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు. ఆంధ్ర.

తామరకు

లిచెన్‌సా

సుప్రసిద్ధమైన
జర్మన్ నివారిణి
ప్రతిచోటా డాక్టర్లు
సిఫారసు చేస్తారు
ఈ క్రిందివాటికి నిరపాయకరమైన
అమోఘము అగు శీఘ్రనివారిణి

- పుళ్లు
- కాలివ్రేళ్ల మధ్యపాసిన పుళ్లు
- మడమపగుళ్లు
- చాకలి గజ్జి
- మొటిమలు ఇంక ఇతర చర్మరోగములు

అసలు జర్మన్ మాత్రాన్ని అనుసరించి ఇండియాలో సిరిసే తయారు చేయబడును

ది డాలర్ కంపెనీ

337, తంబుచెట్టి స్ట్రీటు, మద్రాసు-1

పెద్ద కెమిస్టుల అందరివద్ద లభించగలదు

[redacted]

"ఫోల్డింగ్ 50 షాట్ పిస్టల్"

లైసెన్సు అక్కరలేదు. అమెరికన్ మోడల్, దొంగలు, క్రూరమృగముల నుండి రక్షించుకోండి. ఉల్లాస ప్రయాణాలు, యాత్రలు, నాటకాలకు ప్రశస్త మైనది. ఆటోమేటిక్ 50 షాట్లు ఏర్పాటు గలదు. తేలికైనది. ఇందు నుండి వెలువడు నిప్పు రవ్వలు మిమ్మును కాపా డును. ధర: 50 షాట్లు గల నెం.33 రు. 13/50 జర్మన్ మోడల్ నెం. 99 రు. 15/50. వి.పి.పి. చార్జీలు రు. 2/50. లెదర్ కేస్ రు. 3/50. అదనపు షాట్లు 100 కి రు. 5/–.

SULEKHA TRADERS(APW-13)
PHAPALA, ALIGARH.

పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలానికి

ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17

ఐ టెక్స్ కాటుక
ఐ టెక్స్ బిందీ

శాస్త్రీయముగా తయారుచేయబడినవి.

అరవింద్ లేబరేటరీస్
పి. బి. నెం. 1415, మద్రాసు-17.

మర్నాడు ప్రొద్దున్నే [illegible] నలుగురూ మాత్రం తిరిగి వచ్చారు. మంత్రగాళ్లు మాయమై పోయారన్నారు.

వాయుడు శవం ఇక ఉండకూడదన్నారు పుర పాలక శాఖాధికారులు ! అది చివికిపోతున్నది. లాభం లేదు.

ఆ విధంగా వాయుడు ఇహలోక యాత్ర పూర్తయింది.

శివుడు కథ పూర్తి చేసే సరికి రామం భయంతో నన్ను కౌగిలించుకుని నిద్రపోతున్నాడు.

భీముడు గుప్పు గుప్పున సిగరెట్లు కాలుస్తున్నాడు. వాన వెలియలేదు. నా మీద ఆకలి తన ప్రతాపం చూపిస్తున్నది.

శివుడు "నాకు దెయ్యాల నమ్మకం లేదు" అంటూ గొణుకుతూ, కొవ్వొత్తి ఉంటే వెలిగించుదూ అంటూన్నాడు— వాన కురిసి కురిసి అలిసిపోయింది. ★

వనితాలోకం వ్యాసం

27 వ పేజీ తరువాయి

కమ్యూనిటీ డెవలప్‌మెంట్

మహిళాసంస్థలు ముఖ్యంగా "సోషల్ వెల్‌ఫేర్ మినిస్ట్రీ" ప్రజలందరూ ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలలో పాల్గొనేటట్లు కృషి సల్పుతున్నవి. ముఖ్యంగా ఆరోగ్య వ్యవహారాలలో శ్రద్ధ చూపటం కమ్యూనిటీ డెవలప్‌మెంట్ వారి కర్తవ్యంగా పరిగణించబడుతున్నది.

సైనిక శిక్షణ

ప్రపంచంలోని ఏ దేశంలోనూ లేని ప్రత్యేకత ఇజ్రాయల్ దేశానికి ఉంది. అదేమిటంటే మహిళలకు కూడా పురుషులతో పాటు మిలిటరీ శిక్షణ గరపటం ! నిర్బంధ సైనిక శిక్షణవల్ల స్త్రీలకు పారాచూట్లు, సబ్‌మెరీన్లు నడపగల సమర్థత కూడా అప్పుడే వచ్చేసింది. ఆ దేశపు సాంఘిక రాజకీయ జీవితంలో స్త్రీలదే ప్రముఖమైన పాత్ర అన్నా అతిశయోక్తి కానేరదు. 18 సంవత్సరాల ప్రాయం రాగానే స్త్రీలకు కూడా నిర్బంధ సైనిక శిక్షణ ఉంటుంది. వారివారి అభిరుచులనుబట్టి నౌకాదళంలోగానీ, ఏర్‌ఫోర్సులోగానీ, పదాతిదళంలో గానీ శిక్షణ పొందవచ్చు. అలా 20 సంవత్సరాల వచ్చే వరకూ అంటే 2 సంవత్సరాలపాటు ప్రతి మహిళా శిక్షణ పొందక తప్పదు. కాని, ప్రస్తుతం కొన్ని క్రొత్త ఆలోచనలు లేకపోలేదు. సిగ్నలింగు, పి. బి. డి. బిజినెస్ వంటివి స్త్రీలు చేస్తూ, యుద్ధరంగంలో పోరాడటమనేది పూర్తిగా పురుషులకు వదిలివేస్తే బాగుంటుందని చాలామంది అభిప్రాయం.

చాలామంది బాలికలు "నహాల్" అనే వ్యావసాయిక, సైనిక సంస్థలో చేరతారు. అప్పట శిక్షణ పూర్తి కాగానే "కిబుట్జ్" అనబడే చిన్న వ్యావసాయిక క్షేత్రాలువారు నెలకొల్పవచ్చు. శిక్షితులు మూడు శాఖలుగా విభజింపబడతారు. మొదటి శాఖ కేవలం మిలటరీకి సంబంధించినదిగా ఉంటుంది. మిగతా రెండు శాఖలు విద్య, వ్యవసాయం మొదలైన విషయాలపై కేంద్రీకరిస్తవి. కాని, తమాషా ఏమిటంటే ఈ రెండు సంవత్సరాల ట్రైనింగు కాలంలోనే చాలా మంది తమ జీవిత భాగస్వాములను ఎన్నిక చేసుకుంటారు. కొందరు 'నహాల్'లో శిక్షణ అయ్యిన [illegible] కద్దు !

రాజకీయవేత్తలు

ఇజ్రాయల్‌కు 120 మంది గల "నెస్సెట్" అనే పార్లమెంటు ఉంది. ఇందులో 12 మంది స్త్రీలు. వీరిలో "గోల్డామీర్" అనే ఆమె ఒక మంత్రిణి. ఈమె చాలా సంవత్సరాలుగా విదేశాంగ శాఖను నిర్వహిస్తున్నది. చుట్టూ ఉన్న అరబ్‌దేశాల శత్రుత్వాన్ని జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటే ఆమె ఉద్యోగం ఎంత కష్టమైనదో అర్థమవుతుంది. ఒకవైపు పురుషులకు ఉండవలసిన గట్టితనం ఉండాలి. మరొకవైపు అతి సున్నితమైన 'స్త్రీత్వమూ' ఉండాలి. ఈ రెంటినీ సమన్వయపరచి ఆమె తన విద్యుక్త ధర్మాన్ని నిర్వహిస్తున్నది. అందుకే ఆ దేశంలో ఒక "జోక్" బహుళ ప్రచారంలో ఉంది. "మంత్రి మండలిలో ఉన్న ఒక్క ఒకే పురుషుడు గోల్డామీర్" అని.

"యహూదీ సిమోని' అనే ఆమె ఇజ్రాయిల్ లోని 'పొలిటికల్ డిపార్టుమెంటు'కు "హెడ్". 'రీనా లెవిన్‌సన్' అనే ఆమె ఆ దేశపు ఏర్‌ఫోర్సులో ప్రముఖురాలు. 'స్టెల్లాలెవి' అనే ఆమె సైన్యంలో ఉన్న 6 గురు స్త్రీ కల్నల్స్'లో ప్రథమురాలు. వీరేకాక ఇంకా అనేకులు పురుషులు చేయవలసిన భారీ పనులను నిర్వహిస్తున్నారు. 'వీరానిజ్'మన్ అనే ఆమె ఒక మాజీ ప్రెసిడెంటు భార్య, రెడ్‌క్రాస్ సంస్థకు అధ్యక్షురాలు. మరొక ప్రెసిడెంటు భార్య రాచెల్‌బెన్‌జీవ్. ఈమె దేశానికంతటికీ పెద్దదైన ఒక వ్యవసాయిక సంస్థకు అధ్యక్షురాలు. వీరేకాక వ్యతిరేక పక్షంలోకూడా స్త్రీలు ఉన్నారు. 'రాజియల్‌నూర్' అనే ఆమె ఇజ్రాయిల్ ప్రభుత్వం వ్యతిరేకుల చేతుల్లోకి పోవటమే జరిగితే విద్యామంత్రి అయితీరుతుంది. అమెరికాలోని రాయబారి భార్య అయిన 'జీనాహార్మన్' బోర్డు కార్యనిర్వాహకురాలు కూడా !

సైనిక శిక్షణాపట్ల ప్రేమ

"స్త్రీల సైన్యం" అనేది ఉన్నది నేటి ప్రపంచంలో ఒక్క ఇజ్రాయిల్ దేశంలోనే ! ఒకరోజు కల్నల్ 'స్టెల్లాలెవి' మిలిటరీ శాల్యూట్ తీసుకోవటం ఒక ప్రముఖ వ్యక్తి చూశాడు. ప్రపంచ విఖ్యాతమయిన "సబ్ మెషిన్ గన్‌లు" భుజాలమీద పెట్టుకుని 'బ్లూకాప్స్'తో, బారులుతీరి స్త్రీలు నడిచిపోతుంటే చూడ ముచ్చటగా ఉన్నదట ! ఈ 'పెరేడ్' అయిన తరువాత, ఒక అందమైన అమ్మాయిని ఆ వ్యక్తి ఇంటర్వ్యూచేయడం జరిగింది. ఆమె ఒక ఆఫీసరుట ! ఎవరోకాదు. పారిస్‌లో ఇజ్రాయిల్ దేశపు రాయబారి కుతూరు ! "ఇజ్రాయిల్ సైన్యంలో ఆఫీసరుగా ఉండటం ఎలా ఉంటుంది" అని మొదటి ప్రశ్న ! జంకూ, గొంకూ లేకుండా ఆమె "వండర్‌ఫుల్" అని జవాబిచ్చింది. "మిలటరీ జీవితం మిగతా ఏ పనులు చేయడానికి అడ్డురాదు. ఉదాహరణకు నా విషయమే తీసుకోండి, నేను సైన్యంలో ఉంటూనే డిగ్రీ కోర్సుకు చదువుతున్నాను" అంటుంది. వెంటనే ఆ వ్యక్తి "మరి భర్త మాటో. పెళ్లి అవసరంలేదా ?" అన్నాడు. "దానికేం ! పెళ్లికూడా చేసుకోవచ్చు!" అన్నది కొంచెం సిగ్గుపడుతూ !

"అయితే పెళ్లిచేసుకోవచ్చునేమో కాని గృహ జీవితం, మిలటరీ జీవితం ఒకేసారి సాగుతవా ?" అన్నాడు.

"ఓ ! ఏం ? వీలులేదా" అంది ఆశ్చర్యంగా, ఇంగ్లండులో చదువుకున్న ఆ యువతి, 'మా మేజర్‌ను చూపిస్తాను రాండి" అంటూ ముందుకు నడిచింది. 'రుహామా' అనే ఆమెకు ఆ వ్యక్తిని పరిచయం చేసింది. రుహామా మిలటరీ దుస్తులలో ఉంది. అంతేకాదు ! ఆమె స్పష్టంగా గర్భిణికూడా !!

ఈ సంభాషణతో ఆ వ్యక్తికి కలిగిన సందేహాలన్నీ తీరే ఉండాలిమరి ! ★

'ఇదిగో, నిన్నే ! ఆ కాలండర్ చూసి వచ్చేవారంలో పండుగలు ఏమన్నా వున్నాయేమో చూడు ! ఉంటే, యీ వారఫలాలలో 'మృష్టాన్న భోజనం' అని రాయాలి!...